

W związku z przekazaną przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi informacją o możliwości dopłat z funduszy Unii Europejskiej do działalności z zakresu przekształcania produktów ubocznych i odpadów rolniczych w biogaz, wydaje się możliwym wzrost zainteresowania wśród podmiotów gospodarczych tym rodzajem działalności. W związku z powyższym, uprzejmie informuję o następującym.

Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającym przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 uboczne produkty pochodzenia zwierzęcego kat. 2 i 3 mogą być usunięte poprzez przekształcania ich w biogaz. Zgodnie z art. 24 pkt 1 lit. g taka działalność podlega zatwierdzeniu przez właściwego Powiatowego Lekarza Weterynarii. Wymogi przekształcania ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych są określone w art. 10 rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy, jak również w załączniku V do rozporządzenia 142/2011.

Jednym z najbardziej popularnych materiałów kat. 2 stosowanym do przekształcenia w biogaz jest gnojowica wytwarzana przez fermy zwierząt gospodarskich. Zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 gnojowica jest włączona w definicję „obornika” (art. 3 pkt. 20). Może być on wykorzystany do produkcji biogazu bez wcześniejszej pasteryzacji w wytwórni, która przekształca wyłącznie ten rodzaj surowca (zał. V rozdział I sekcja 1 pkt. 2 lit. d rozporządzenia 142/2011). Jednakże, zgodnie z zał. V rozdział III sekcja 1 obornik przekształcany w biogaz musi podlegać następującym wymaganiom:

- maksymalna wielkość cząsteczek przed wprowadzeniem ich do urządzenia: 12 mm;
- minimalna temperatura całego materiału w urządzeniu : 70°C, oraz
- minimalny czas obróbki w urządzeniu bez przerw: 60 min.

Pragnę również zaznaczyć, iż w przypadku, gdy w/w parametry przetwarzania są sprzeczne z technologicznymi parametrami stosowanymi przed przedsiębiorstwo, podmiot gospodarczy może złożyć wniosek o zatwierdzenie na stosowanie alternatywnych parametrów przekształcania dotyczących wytwórni biogazu. Wnioskujący o stosowanie alternatywnych parametrów musi spełnić wymagania określone w zał. V rozdział III sekcja 2 rozporządzenia 142/2011. Przy zatwierdzaniu powinna być przeprowadzona walidacja planowanego procesu. Biorąc pod uwagę, że ustawodawca nie określił zasad i częstotliwości przeprowadzenia badań, wydaje się zasadnym skorzystanie z zapisów zał. IV rozdział III lit. G rozporządzenia 142/2011. Próby do badań powinny mieć charakter urzędowy. Koszty związane z zatwierdzaniem metody alternatywnej pokrywa wnioskujący przedsiębiorca.

Należy również zaznaczyć, że zakład prowadzący działalność z zakresu przekształcania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, w tym obornika, i produktów pochodnych w biogaz jest zobowiązany do pobierania reprezentatywnych próbek pozostałości fermentacyjnych do przeprowadzenia badań mikrobiologicznych zgodnie z zał. V rozdział III sekcja 3 rozporządzenia 142/2011.

ZASTĘPCA
GŁÓWNEGO LEKARZA WETERYNARII

Janusz Naze